

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. maj 2015
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Morten Holland Heide
Sagsnr.: 2015-0030-3444
Dok.: 1597929

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 769 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. maj 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mette Frederiksen

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 769 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for domspraksis for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, der vedrører, at den, der flygter som anholdt eller fængslet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Det følger af straffelovens § 124, stk. 1, at den, der flygter som anholdt eller fængslet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Bestemmelsen blev indsat i straffeloven ved lov nr. 382 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forvaltningsloven (Fangeflugt og begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt m.v.).

Af forarbejderne til loven fremgår det, at en overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, i førstegangstilfælde som udgangspunkt forudsættes straffet med ubetinget fængsel i 30 dage.

Det fremgår endvidere, at strafniveauet er vejledende og kan fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder. Ifølge forarbejderne skal det for eksempel anses som en skærpende omstændighed, hvis der er tale om, at flere flygter i forening, eller hvis flugten har været nøje planlagt.

Af forarbejderne fremgår endvidere, at der ved siden af straffen for overtrædelse af bestemmelsen af kriminalforsorgen kan ikendes disciplinærstraf, hvilket ikke skal indebære en fravigelse af strafniveauet i nedadgående retning.

Det bemærkes i øvrigt, at reglerne om samfundstjeneste er blevet ændret ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.). Formålet med lovændringen er en øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel. Der er ikke i forarbejderne til loven taget særskilt stilling til anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel i sager om overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at anklagemyndigheden som udgangspunkt fortsat skal nedlægge påstand om ubetinget fængselsstraf i disse sager.

2. Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen af spørgsmålet foretaget en søgning i Ugeskrift for Retsvæsen og Tidsskrift for Kriminalret efter domme afsagt i perioden fra 2010 og til i dag, hvor der er dømt for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1.

Jeg kan på baggrund heraf henvide til følgende eksempler på domme til illustration af domspraksis:

Ved Vestre Landsrets dom af 19. januar 2010 gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2010, s. 349, blev tiltalte fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved i forening med en medgerningsmand i et arresthus at have skåret et metalgitter over til arrestens toiletvindue og derefter fortsat ud i en lukket gård, hvor de opbrød et vindue til en retsbygning og forlod retsbygningen. Tiltalte, der senest var straffet med fængsel i 2 år og 2 måneder for bl.a. røveri og vold, blev idømt ubetinget fængsel i 60 dage. Landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at det var en skærpene omstændighed, at flugten var sket i forening med en medindsat efter planlægning og forarbejde.

Ved Vestre Landsrets dom af 9. marts 2010 gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2010, s. 551, blev tiltalte fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved at være flygtet fra et statsfængsel, hvor han afsonede straf. Tiltalte blev idømt fængsel i 30 dage. Ved strafudmålingen lagde landsretten til grund, at tiltalte havde forladt fængslet som følge af, at han havde følt sig truet. Landsretten fandt under de foreliggende omstændigheder – hvor tiltalte ikke havde kontaktet fængslets personale om sine problemer – ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om, at overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, straffes med ubetinget fængsel i 30 dage.

Ved Vestre Landsrets dom af 20. april 2010 gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2010, s. 671, blev tiltalte fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved fra et sygehus efter en operation at være undvejet fra afsoning i et statsfængsel. Tiltalte forklarede, at han forlod sygehuset for at finde eget pasning til sine 13 hunde. Tiltalte, der én gang tidligere var straffet for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, blev straffet med ubetinget fængsel i 40 dage. Landsretten lagde ved strafudmålingen navnlig vægt på, at tiltalte var tidligere straffet for lignende kriminalitet. Landsretten bemærkede endvidere, at årsagen til flugten ikke kunne medføre et mildere resultat.

Ved Østre Landsrets dom af 8. oktober 2013 gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2014, s. 17, blev tiltalte fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved i perioden fra maj til august 2012 som afsoner at have unddraget sig sin afsoning ved flugt. Tiltalte blev i byretten idømt fængsel i 30 dage. Efter at det var oplyst, at tiltalte i september 2012 havde

været udsat for legemsangreb i arresten og stadig var sygemeldt, fandt landsretten under hensyn til tiltaltes særlige personlige forhold, at straffen undtagelsesvist kunne gøres betinget.

3. De ovenfor refererede domme afspejler forarbejderne til straffelovens § 124, stk. 1, således at udgangspunktet for straffen i førstegangstilfælde er ubetinget fængsel i 30 dage, men således at der som i andre straffesager foretages en konkret vurdering i hver enkelt sag.”